

CODUL SILVIC

Parlamentul României adoptă prezenta lege

TITLUL 1
DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1

(1) Scopul prezentei legi este adecvarea reglementarilor pentru gestionarea durabilă a pădurilor, în vederea ameliorării continue a condițiilor de mediu și de viață, indiferent de titularul dreptului de proprietate.

(2) Principiile care asigură gestionarea durabilă a pădurilor, în condițiile prezentei legi, sunt următoarele:

- a) promovarea practicilor care favorizează gestionarea unitară, durabilă a pădurilor publice și private;
- b) majorarea suprafeței ocupate cu păduri;
- c) conservarea și ameliorarea diversității biologice prin politici forestiere stabile pe termen lung;
- d) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- e) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- f) recunoașterea polifuncționalității ecosistemelor forestiere;
- g) administrarea suprafețelor de fond forestiere în corelație cu interesele locale, naționale și mondiale;
- h) creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- i) acordarea de prioritate speciilor și proveniențelor locale la gestionarea pădurilor existente și la înființarea de noi păduri;
- j) armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate.
- k) garantarea dreptului de proprietate asupra pădurii;
- l) sprijinirea proprietarilor de păduri.

Art. 2

În sensul prezentei legi, definițiile termenilor folosiți sunt prevăzute în anexa nr.1, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 3

Prezentul Cod Silvic constituie baza raporturilor tehnice, juridice, organizatorice privind pădurile și vegetația forestieră din afara pădurii.

Art. 4

(1) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură reprezintă autoritatea de stat care asigură:

- a) elaborarea politicilor și strategiilor de gestionare durabilă a pădurilor

- b) elaborarea politicilor și strategiilor de valorificare rațională a resurselor pădurilor, proprietatea statului;
 - c) elaborarea regulamentelor, instrucțiunilor și normelor specifice care constituie regimul silvic cu consultarea proprietarilor.
 - d) reprezentarea statului, pe plan intern și internațional, în limitele stabilite prin legislația în vigoare, la întâlniri, organisme, forumuri ș.a. din domeniul pădurilor
 - e) controlul aplicării și respectării normelor regimului silvic, indiferent de natura proprietății asupra pădurilor
- (2) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele atribuții principale:
- a) stabilește normele pentru gestionarea durabilă a pădurilor în regim silvic;
 - b) realizează monitorizarea pentru atingerea obiectivelor de gestionare durabilă a pădurilor;
 - c) asigură realizarea periodică a inventarului forestier național și colaborarea cu instituțiile internaționale;
 - d) organizează educația forestieră de bază și cercetarea științifică pentru silvicultură;
 - e) realizează și organizează evidența informatizată a pădurilor;
 - f) stabilește criteriile în funcție de care se acordă sprijin proprietarilor de păduri și stimulează asocierea acestora;
- (3) În elaborarea politicilor și strategiilor prevăzute la alin. (1) lit.a) se respectă principiile generale pentru gestionarea pădurilor adoptate la nivel internațional și aprobate de Guvern.

Art. 5

- (1) Pădurile sunt bun de interes public, național și internațional.
- (2) Persoanele fizice, juridice și instituțiile publice care beneficiază sub raport economic, ecologic sau social de efectele funcțiilor de protecție ale pădurii plătesc proprietarilor contravaloarea acestor efecte.

Art.6

În raport cu folosința lor, pădurile sunt:

- a) păduri de folosință forestieră;
- b) păduri de folosință silvopastorală.

Art.7

Pădurile de folosință forestieră, jnepenișurile și perdelele forestiere de protecție sunt supuse regimului silvic.

TITLUL II ADMINISTRAREA PĂDURILOR

Art.8

După forma de proprietate, pădurile pot fi, după caz:

- a) păduri proprietate publică a statului;
- b) păduri proprietate publică, păduri proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, respectiv comune, orașe, municipii;
- c) păduri proprietate privată a unităților de cult, respectiv parohii, schituri, mănăstiri, a instituțiilor de învățământ, a institutelor de cercetare, a Academiei Române sau a altor persoane juridice de drept privat;

d) păduri proprietate privată indiviză a formelor asociative, respectiv obști de moșneni în devălmășie, obști răzezești nedivizate, composesorate, obști de cumpărare, păduri grâncerești, păduri urbariale, comune politice, cooperative și alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri;

e) păduri proprietate privată a persoanelor fizice.

Art.9

(1) Toți proprietarii de păduri sunt obligați să asigure pentru aceste proprietăți servicii silvice, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice.

(2) Proprietarul și ocolul silvic care asigură serviciile silvice sunt obligați să respecte, după caz, regimul silvic sau normele specifice .

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzută la alin. (2), proprietarul sau ocolul silvic care asigură serviciile silvice răspund în fața legii, după caz.

Art.10

(1) Ocoalele silvice sunt:

a) ocoale silvice din structura administratorului pădurilor, statului, din structura institutelor de cercetare sau a instituțiilor de învățământ care execută administrarea silvică și economică a pădurilor proprietate publică a statului. Ele sunt înființate de către administratorul pădurilor statului și de instituțiile respective.

b) ocoale silvice private. Ele sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ teritoriale, de persoanele fizice, de persoanele juridice care au în proprietate păduri sau de asociații constituite de către acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. a) administrează pădurile proprietate publică a statului. Ele pot asigura și administrarea sau servicii silvice pentru pădurile altor proprietari, pe bază de contract, respectând principiul teritorialității.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit.b), în funcție de persoana care le constituie, asigură:

a) administrarea silvică a pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, în cazul ocoalelor silvice înființate de unitățile administrativ-teritoriale sau de asociațiile constituite de acestea;

b) administrarea silvică sau serviciile silvice, în funcție de opțiunea proprietarului, pentru pădurile proprietate privată a persoanelor juridice sau a persoanelor fizice, în cazul ocoalelor silvice înființate de către persoane juridice, de persoane fizice sau de asociații ale acestora;

c) administrarea silvică sau serviciile silvice pentru pădurile altor proprietari decât cele care le-au constituit, pe bază de contract, respectând principiul teritorialității.

(4) Serviciile silvice pentru proprietarii de păduri care au proprietatea de maximum 30 ha pădure pe proprietar și nu au contract pentru asigurarea serviciilor silvice sau de administrare silvică a pădurii pot fi realizate la cerere de către ocoalele silvice din categoria celor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b).

(5) Ocoalele silvice prevăzute la alin.(3) lit.a) se constituie și funcționează ca regii publice locale cu specific exclusiv silvic.

(6) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) au personalitate juridică.

Art.11

Proprietarii pădurilor pot opta pentru ca ocoalele silvice să execute administrarea economică în numele lor, în condițiile legii.

Art.12

Forma de organizare a administratorului pădurilor statului și regulamentul de organizare și funcționare al acestuia se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

TITLUL III GESTIONAREA DURABILĂ A PĂDURILOR

CAPITOLUL I AMENAJAREA PĂDURILOR

Art.13

(1) Modul de gestionare a pădurii de folosință forestieră se reglementează prin amenajamentul silvic aprobat.

(2) Țelul de gospodărire al pădurii cu folosință forestieră se stabilește prin amenajamentul silvic, în concordanță cu obiectivele ecologice și social-economice ale proprietarilor, cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor.

Art.14

(1) Amenajamentul silvic se elaborează pe proprietar, cu respectarea normelor tehnice care reglementează regimul silvic;

(2) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se elaborează și se aplică cu respectarea următoarelor principii:

- a) principiul continuității;
- b) principiul eficacității funcționale;
- c) principiul conservării și ameliorării biodiversității;
- d) principiul economic.

(3) Normele tehnice din silvicultură cuprind reglementări privind conservarea și ameliorarea biodiversității la nivel genetic, al speciilor, al ecosistemelor și al peisajului.

(4) Perioada de valabilitate a amenajamentului silvic este de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, la care perioada de valabilitate este de 5 sau de 10 ani.

(5) Pe perioada de valabilitate a unui amenajament silvic este interzisă elaborarea altui amenajament silvic pentru pădurea respectivă sau pentru parte din aceasta, cu excepția cazurilor prevăzute în normele tehnice.

Art.15

(1) Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, prin unități specializate pe care aceasta le autorizează în acest scop.

(2) Reglementarea procesului de producție se face în conformitate cu normele tehnice pentru amenajarea pădurilor.

Art.16

Amenajamentele silvice și modificările acestora sunt aprobate de către conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art.17

(1) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

a) grupa I-a cuprinde: păduri cu funcții speciale de protecție a apelor, a solului, a climei și a obiectivelor de interes național, păduri pentru recreere, păduri de ocrotire a genofondului și ecofondului, precum și pădurile declarate monumente ale naturii și rezervații;

b) grupa a II-a cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție în care se urmărește să se realizeze masă lemnoasă de calitate superioară și alte produse ale pădurii și, concomitent, protecția calității factorilor de mediu.

(2) Modul de gospodărire a pădurilor din fiecare grupă se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite.

Art.18

Lucrările de amenajare pentru pădurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților teritorial – administrative sunt finanțate de la bugetul de stat.

CAPITOLUL II CONSERVAREA BIODIVERSITĂȚII

Art.19

Constituirea de arii naturale protejate care cuprind în interiorul lor păduri se realizează, potrivit prevederilor legale, cu respectarea dreptului de proprietate și cu avizul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art.20

(1) Ocolul silvic care administrează pădurile situate în interiorul unei arii naturale protejate, dacă suprafața acestora reprezintă mai mult de 50% din suprafața ariei naturale protejate, are prioritate în dobândirea dreptului de a administra aria respectivă naturală protejată, în condițiile legii.

(2) Proprietarii pădurilor situate în ariile naturale protejate primesc compensații anuale pentru beneficiul nerealizat ca urmare a aplicării restricțiilor privind gestionarea acestora.

(3) Compensațiile anuale prevăzute la alin. (2) se stabilesc pe baza metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorităților publice centrale pentru silvicultură și pentru mediu.

(4) Pădurile proprietate privată situate în ariile naturale protejate se cumpără cu prioritate de către stat.

CAPITOLUL III REGENERAREA ȘI ÎNGRIJIREA PĂDURILOR

Art.21

Regenerarea și îngrijirea pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate.

Art.22

(1) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se conservarea genofondului și ecofondului, realizarea de arborete de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

(2) Se exceptează de la prevederile alin.(1) arboretele de plop indigeni, de salcie, de salcâm și zăvoaiele, în care este admis regimul crângului.

Art.23

(1) Tăierile rase sunt admise numai în pădurile de molid, pin, salcâm, plop, salcie și în zăvoaie, precum și în cazul substituirii ori refacerii unor arborete în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), mărimea parchetelor este de maximum 3 hectare, cu excepția parchetelor care se organizează în culturile de plop, în care mărimea parchetelor poate fi de maximum 5 ha.

(3) În situația apariției de produse accidentale, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de către acesta.

(4) Realizarea unei tăieri rase, prin alăturarea cu o tăiere rasă deja executată într-o pădure aparținând aceluiași proprietar, este permisă dacă este asigurată regenerarea integrală a suprafeței tăiate anterior.

Art.24

(1) Proprietarii și ocoalele silvice au următoarele obligații:

a) să organizeze și să asigure împădurirea tuturor terenurilor neregenerate și a poienilor destinate acestui scop din pădurile pe care le au și le administrează;

b) să organizeze și să asigure executarea lucrărilor de regenerare, întreținere a semințișurilor și a plantațiilor și de îngrijire a arboretelor, astfel încât să se realizeze compozițiile-țel stabilite prin amenajamentele silvice și/sau prin studiile de specialitate.

(2) Lucrările de reîmpădurire și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult 2 ani de la tăierea unică sau definitivă.

(3) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire se stabilesc potrivit prevederilor din normele tehnice de specialitate și/sau a studiilor de specialitate aprobate.

(4) Pădurile din care masa lemnoasă a fost exploatată prin tăieri rase, definitive sau accidentale, dar neîmpădurite de către administratorul pădurilor statului, la data punerii în posesie, în conformitate cu legile retrocedării, se împăduresc pe cheltuiala acestuia.

(5) Suprafețele prevăzute la alin. (4) se consideră împădurite la declararea stării de masiv.

Art.25

Statul sprijină proprietarii pădurilor de folosință forestieră prin alocarea de sume de la bugetul de stat pentru asigurarea regenerării suprafețelor, dacă sumele care sunt constituie în fondul de conservare și regenerare, în condițiile legii, nu asigură finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art. 24.

Art.26

(1) În lucrările de împădurire se folosesc materiale forestiere de reproducere autorizate.

(2) Modul de producere, comercializare și utilizare a materialelor forestiere de reproducere se stabilește prin lege specială.

CAPITOLUL IV ASIGURAREA INTEGRITĂȚII ȘI DEZVOLTAREA PĂDURII

Art.27

(1) Ocrotirea, asigurarea integrității, ameliorarea pădurilor și creșterea suprafeței acestora constituie o preocupare fundamentală, de interes național a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, menită să asigure dezvoltarea durabilă a pădurilor.

(2) Proprietatea forestieră nu poate fi divizată prin acte juridice translativ de proprietate, încheiate între vii sau mortis causa, sub limita de 1 ha.

(3) În cazul în care prin deschiderea unei succesiuni, datorită numărului de moștenitori, se creează posibilitatea încălcării prevederilor alin. (3), se constituie moștenirea în favoarea unui/unor moștenitor/moștenitori, la nivelul minim prevăzut în prezenta lege, cu plata de sultă de către cel/cei în favoarea căruia/căror s-a constituit moștenirea.

Art.28

Reducerea suprafeței pădurilor de folosință forestieră este interzisă.

Art.29

(1) Se admit excepții de la prevederile art. 28, pentru realizarea următoarelor obiective, cu respectarea condițiilor prevăzute la fiecare caz în parte:

a) pentru obiectivele declarate, în condițiile legii, de utilitate publică - construcții cu destinație militară, căi ferate, căi navale, drumuri europene, naționale și județene, autostrăzi, linii electrice de înalta tensiune, mine, forări, sonde și echipamente aferente acestora, conducte de transport gaze sau petrol, pentru lucrări de îmbunătățiri funciare, de gospodărire a apelor sau de realizare a unor noi surse pentru alimentarea cu apă, obiective turistice ș.a, cu sau fără condiția compensării cu terenuri echivalente ca suprafață și bonitate și cu condiția asigurării plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv ;

b) pentru extinderea obiectivelor existente cu caracter social, cultural, sportiv, medical, de cult, cu condiția compensării cu terenuri echivalente ca valoare și cu condiția plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv.

c) pentru realizarea, numai de către proprietarul pădurii, de locuințe, case de vacanță, sau pentru extinderea obiectivelor industriale, cu condiția compensării anticipate a terenului care se scoate definitiv cu teren echivalent ;

d) compensarea prevăzută la lit.c) se realizează fizic cu un teren care are de trei ori valoarea terenului care se scoate definitiv și cu condiția plății anticipate a obligațiilor bănești legale de către proprietarul obiectivului respectiv ;

(2) Terenurile cu care se realizează compensarea în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) trebuie să fie numai terenuri neincluse în categoria „pădure de folosință forestieră” până la momentul compensării, situat în administrativul localității respective

(3) Terenurile scoase definitiv din circuitul silvic și terenurile primite în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc.

(4) În cazul terenurilor scoase definitiv din circuitul silvic fără compensare echivalentă, acestea devin proprietatea beneficiarului în momentul efectuării operațiunii de predare – primire și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o.

(5) În cazul scoaterilor definitive de teren din pădurile proprietate publică a statului, acceptarea scoaterii introduce în circuitul civil terenul respectiv.

(6) Se exceptează de la prevederile art. 28 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate

protecției și întreținerii liniei de frontieră, potrivit prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, cu modificările ulterioare.

(7) Defrișarea vegetației forestiere pentru realizarea fâșiei de protecție a frontierei de stat se execută de către proprietarul sau deținătorul pădurii, sub supravegherea organului de poliție de frontieră și a ocolului silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea silvică a pădurii respective.

Art.30

(1) Scoaterea temporară din circuitul silvic a terenurilor forestiere este permisă numai pentru obiective din categoria celor prevăzute la art. 29 lit. a) și b), cu asigurarea plății anticipate a obligațiilor bănești de către beneficiarul obiectivului respectiv, în următoarele condiții:

- a) pentru o perioadă maximă de 2 ani, în cazul în care vegetația forestiera este îndepărtată;
- b) pentru o perioadă maximă de 10 ani în cazul în care vegetația forestiera nu este îndepărtată.

(2) Fac excepție de la termenele prevăzute la alin.(1) terenurile afectate de traseul conductelor care traversează păduri, pentru care scoaterea temporară se realizează pe perioadă de 10 ani, cu posibilitatea de prelungire dacă perioada în care pe aceste conducte se realizează transportul fluidelor pentru care au fost instalate este mai mare de 10 ani, sau pe perioada pe care prin aceste conducte se realizează transportul fluidelor pentru care au fost instalate este mai mică de 10 ani.

(3) Perioada pentru care se aprobă scoaterea temporară din circuitul silvic include și perioada necesară executării lucrărilor pentru redarea terenului în condiții apte de a fi împădurit.

Art.31

(1) Propunerile de scoateri definitive sau temporare din circuitul silvic, în condițiile prevăzute la art. 29 și la art. 30, avizate favorabil de către proprietar și de ocolul silvic care administrează pădurea, se supun spre aprobare după cum urmează:

- a) autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru fiecare obiectiv care necesită o suprafață mai mică de 10 hectare, inclusiv;
- b) Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, pentru fiecare obiectiv care necesită o suprafață de peste 10 hectare.

Art.32

(1) Metodologia de calcul a obligațiilor bănești ale beneficiarilor în cazurile prevăzute la art. 29 și art. 30, se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la elaborarea metodologiei prevăzute la alin. (1) se aplică metodologia în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.33

(1) Pentru terenurile care se scot definitiv din circuitul silvic, în cazurile prevăzute la art. 29, obligațiile bănești sunt constituite din:

- a) taxa pentru scoatere definitivă, calculată conform metodologiei prevăzută la art. 32, care se depune în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;
- b) contravaloarea terenului scos definitiv din circuitul silvic, care se achită, pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților teritoriale – administrative proprietarului terenului, iar pentru terenurile proprietate publică a statului,

administratorului pădurilor statului, constituindu-se drept venit în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților teritorial – administrative, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor statului, constituindu-se drept venit în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate, care se achită proprietarului acestora, în condițiile legii ;

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), taxa pentru scoaterea definitivă nu se aplică pentru lucrări de îmbunătățiri funciare, regularizarea cursurilor de apă, realizarea unor noi surse pentru aprovizionarea cu apă și obiective meteorologice.

Art.34

(1) Pentru terenurile care se scot temporar din circuitul silvic, în cazurile prevăzute la art. 30, obligațiile bănești sunt constituite din:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă, cu excepțiile prevăzute la art. 33, alin. (2), care se depune în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

b) chiria care se achită proprietarului, în cazul pădurii proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților teritorial – administrative sau administratorului pădurii statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților teritorial – administrative sau administratorului pădurii statului pentru terenurile proprietate publică a statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate, amplasate pe terenurile respective, care se achită proprietarului acestora;

e) cheltuielile de reinstalare a pădurii și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, care se achită ocolului silvic care asigură serviciile silvice/administrarea silvică suprafeței respective, pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice și proprietate publică a unităților teritorial – administrative sau administratorului pădurilor statului, în Fondul de conservare și regenerare a pădurilor, pentru terenurile proprietate publică a statului.

Art.35

(1) Administratorul pădurilor statului ia măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului pădurilor prin schimburi și / sau cumpărări de terenuri în numele statului, pe baza de acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului dobândesc situația juridică a celor pe care le schimbă și păstrează sau dobândesc destinația forestieră, după caz.

(3) Grănițuirea pădurii respectă principiul stabilit în art. 607 Cod civil.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în interiorul pădurii.

(5) Evaluarea terenurilor care fac obiectul cumpărării sau schimbului de către stat, se realizează de către experți evaluatori autorizați.

(6) Statul are drept de preempțiune la cumpărarea de păduri și de terenuri destinate împăduririi, în cazul în care pădurea sau terenurile destinate împăduririi care fac obiectul vânzării sunt limitrofe cu pădurea statului, la preț egal.

(7) Vânzătorul are obligația de a înștiința, în scris, administratorul pădurilor statului despre intenția de vânzare, dacă pădurea care face obiectul vânzării este limitrof cu pădurea statului, acesta din urmă putându-și exercita dreptul de preemțiune în termen de 30 de zile de la înștiințare.

(8) În cazul în care administratorul pădurilor statului nu-și manifestă intenția de cumpărare în termenul prevăzut la alin. (7), vânzarea terenului este liberă.

(9) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin. (7) atrage nulitatea absolută a contractului de vânzare-cumpărare încheiat.

Art.36

(1) Pentru realizarea, în condițiile legii, a schimbului de terenuri ocupate cu păduri de folosință forestieră în care unul dintre acestea este teren proprietate publică a statului, este obligatorie îndeplinirea a cel puțin uneia din următoarele condiții:

- a) schimbul conduce la eliminarea unei/unor enclave din pădurea proprietate publică a statului;
- b) schimbul conduce la corectarea perimetrului pădurii;
- c) schimbul conduce la comasarea terenurilor forestiere proprietate publică a statului;
- d) schimbul conduce la majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri.

(2) Administratorul pădurilor statului propune autorității publice centrale care răspunde de silvicultură efectuarea schimbului de terenuri în care sunt antrenate suprafețe proprietate publică a statului. Propunerile vor fi însoțite de documentațiile de evaluare și echivalare a terenurilor supuse schimbului, întocmite conform legii;

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) poate fi aprobat schimbul de teren în cazul în care pe terenul forestier proprietate publică a statului este amplasat un activ vândut de către administratorul pădurilor statului, în condițiile legii.

(4) Schimbul de terenuri se poate realiza numai în cadrul administrativului localității respective

(5) La realizarea schimbului prevăzut la alin. (1) se are în vedere echivalența valorică a terenurilor.

(6) Sunt acceptate cu prioritate :

- a) schimbul suprafețelor de teren, retrocedate în condițiile legii, pe care sunt instalate plantaje și suprafețe experimentale de lungă durată;
- b) schimbul prevăzut la alin. (3), dacă proprietarul activului oferă la schimb păduri și/sau terenuri acoperite cu vegetație forestieră din afara pădurii.

Art.37

(1) Administratorul pădurilor statului, pentru pădurile proprietate publică a statului și proprietarii de păduri de folosință forestieră, pentru celelalte categorii de proprietate forestieră, au obligația să înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor, purtător de dobândă, neimpozabil, aflat la dispoziția și în contul administratorului sau prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare prevăzut la alin (1) se constituie din următoarele resurse:

- a) contravaloarea terenului scos definitiv din circuitul silvic pentru terenul proprietate publică a statului;
- b) contravaloarea pierderii de creștere determinată de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității sau despăgubirea echivalentă contravalorii pierderii de creștere pentru

arboretul/arboretele existent/existente pe terenul proprietate publică scos definitiv din circuitul silvic;

c) chiria pentru scoaterea temporară din circuitul silvic a terenului proprietate publică;

d) despăgubirile pentru daunele produse pădurii de folosință forestieră;

e) sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor pentru pădurile de folosință forestieră proprietate publică;

f) 15-25% din contravaloarea masei lemnoase provenită din exploatarea produselor principale și accidentale I precomptabile, procentul stabilindu-se anual de către ocolul silvic care asigură administrarea silvica pădurii sau prestarea de servicii silvice.

g) alocații de la bugetul de stat.

2) În situația în care masa lemnoasă recoltată se acordă în natură, contribuția datorată de proprietarul privat la fondul de conservare și regenerare constituit potrivit alin. (1) se calculează pe baza prețului de începere a licitațiilor pentru deținătorii de fond forestier proprietate publică.

(3) Fondul de conservare și regenerare prevăzut la alin (2) se utilizează pentru :

a) împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau cele preluate în scopul împăduririi;

b) regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri ;

c) executarea lucrărilor până la închiderea stării de masiv, degajări și curățiri;

d) producerea materialului forestier de reproducere;

e) cumpărarea de terenuri pentru perdele forestiere.

(4) Alimentarea contului fondului de conservare și regenerare se face până la 31 ianuarie al anului următor, fondul având regimul rezervelor fiscale și este deductibil fiscal.

(5) Evidența fondului de conservare se ține pe proprietar.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la finele anului se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

(7) După realizarea stării de masiv în suprafețele regenerare, sumele neutilizate pentru aceste suprafețe, după reținerea impozitului, se pot restitui proprietarului.

Art.38

(1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința pădure, exclusiv răchitarii, la alta categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe calculată conform prevederilor art. 33 lit.a), care se varsă în Fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(2) Fac excepție de la prevederile alin.(1) terenurile destinate construcției de drumuri forestiere.

CAPITOLUL V PAZA PĂDURII

Art.39

(1) Proprietarii de păduri sunt obligați să asigure paza pădurii împotriva tăierilor ilegale de arbori, furturilor, distrugerilor, degradărilor, pășunatului și altor fapte păgubitoare pentru pădure, prin ocoale silvice sau prin alte forme de paza, în condițiile legii.

-(2) Proprietarii sunt obligați să asigure măsurile de prevenire și stingere a incendiilor în cadrul ocoalelor silvice

(3) Personalul silvic angajat pentru paza pădurilor este dotat cu armament de serviciu, în condițiile legii, și cu uniformă de serviciu

Art.39

Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor ce le revin în temeiul legii, au obligația de a participa la acțiunile de pază a pădurii și de control al circulației materialelor lemnoase.

Art.40

(1) Persoanele juridice și fizice care desfășoară activități în pădure, precum și în zonele limitrofe acestora, sunt obligate să aplice și să respecte reglementările de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Instrucțiunile privind prevenirea și stingerea incendiilor din păduri se emit de către autoritățile competente ale statului.

(3) Aducerea la cunoștința populației a instrucțiunilor prevăzute la alin. (2) și punerea lor în aplicare se face de către ocoalele silvice care asigură administrarea silvică a pădurii sau serviciile silvice.

Art.41

Prefecții, consiliile județene și locale, unitățile autorităților competente ale statului în domeniul apărării civile, combaterii efectelor calamităților și dezastrelor, potrivit atribuțiilor legale ce le revin, au obligația de a interveni în acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor în păduri, în vegetația forestieră din afara pădurii, în jnepenișuri și în perdelele forestiere de protecție

Art.42

Persoanele fizice aflate în păduri și în vegetația forestieră din afara pădurii în care s-au produs incendii sunt obligate să participe la stingerea acestora.

Art.43

(1) Se interzice pășunatul în pădurile supuse regimului silvic, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură poate aproba pășunatul pe durată limitată în unele perimetre ale pădurii, pe baza propunerilor autorităților publice locale, cu acordul proprietarului, în cazuri temeinic justificate;

(3) Este permisă recoltarea ierbii din păduri, cu excepția suprafețelor supuse împăduririi, a celor aflate în curs de regenerare și a pădurilor cu funcții speciale de protecție.

(4) Trecerea animalelor domestice prin pădure spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de către proprietarul pădurii, cu avizul ocolului silvic, pe trasee delimitate și perioade precizate;

(5) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin.(2) și (4) se stabilește prin înțelegerea părților.

Art.44

Se interzice autorizarea trecerii animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în pădurile care îndeplinesc funcții speciale de protecție, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

Art.45

(1) Se interzice accesul publicului în pădure în vederea recoltării produselor lemnoase și nelemnoase a pădurii fără înștiințarea personalului silvic din cadrul ocolului silvic care asigură administrarea silvică sau serviciile silvice.

(2) În rezervațiile naturale, în pădurile declarate monumente ale naturii și în rezervații științifice accesul publicului este permis numai în scop turistic, cu acordul ocolului silvic.

CAPITOLUL VI PROTECȚIA PĂDURILOR

Art.46

Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare și prognoză a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii în conformitate cu normele tehnice.

Art.47

Combaterea bolilor și dăunătorilor pe suprafețe restrânse, respectiv pepiniere în care se produc puiți forestieri, plantații și/sau regenerări naturale se realizează de către ocolul silvic în care sunt necesare aceste lucrări.

CAPITOLUL VII PRODUSELE SPECIFICE PĂDURII

Art.48

(1) Produsele pădurii sunt bunurile ce se recoltează din aceasta, și anume:

1. Produsele lemnoase ale pădurii :

- a) produse principale, rezultate din tăieri de regenerare a pădurilor;
- b) produse secundare, rezultate din tăieri de îngrijire și conducere a arboretelor;
- c) produse accidentale, rezultate în urma calamităților și din defrișări de pădure legal aprobate;
- d) produse de igienă, rezultate din procesul normal de eliminare naturală;
- e) alte produse: arbori și arbuști ornamentali, pomii de Crăciun, răchită, puiți și diferite produse din lemn.

2. Produsele nelemnoase specifice pădurii :

- (a) fructele de pădure;
- (b) semințele forestiere;
- (c) ciupercile comestibile din flora spontană din cuprinsul acesteia;
- (d) plantele medicinale și aromatice din cuprinsul acesteia;
- (e) rășina;
- (f) altele de acest fel
- (g) vânatul din cuprinsul acestuia,
- (h) peștele din apele de munte, din crescătorii, bălți și iazuri din fondul forestier.

(2) Produsele pădurii aparțin proprietarilor sau deținătorilor, după caz.

Art.49

(1) Volumul de lemn ce se poate recolta anual dintr-o proprietate nu poate depăși 11% posibilități decenale, dacă amenajamentele silvice nu prevăd altfel.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

- a) diferența în minus dintre posibilitatea anuală și volumul recoltat în cursul unui an se poate recolta în cursul anilor următori, adăugându-se la cantitatea prevăzută la alin.(1);
- b) volumul produselor accidentale I rezultat în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori se recoltează integral.

(3) Volumul produselor accidentale I, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici și din defrișări legale care apar se precomptează pe proprietar din posibilitatea de produse principale.

(4) Volumul produselor accidentale II, rezultate în urma acțiunii factorilor biotici și abiotici și din defrișări legale, nu se precomptează.

Art.50

(1) Produsele lemnoase ale pădurii se recoltează pe baza de autorizație de exploatare, eliberata de către ocolul silvic.

(2) Estimarea cantitativă și calitativă a acestor produse se face prin acte de punere în valoare întocmite de către ocoale silvice, conform normelor tehnice.

Art.51

Produsele nelemnoase specifice fondului forestier se recoltează în conformitate cu normele tehnice elaborate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art.52

(1) Modul de valorificare a produselor lemnoase din pădurile proprietate publică se stabilește printr-o lege specială.

(2) Până la aprobarea legii prevăzute la alin.(1) rămân valabile reglementările privind valorificarea produselor lemnoase din pădurile proprietate publică în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL VIII EXPLOATAREA MASEI LEMNOASE

Art.53

(1) Exploatarea masei lemnoase se face în conformitate cu prevederile normelor tehnice privind termenele, modalitățile și epocile de recoltare, colectare și transport al materialului lemnos, emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, cu respectarea prevederilor amenajamentelor silvice.

(2) Exploatarea masei lemnoase se face numai de către persoane juridice și persoane fizice atestate de către comisia care funcționează pe lângă autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură;

(3) Componența comisiei prevăzută la alin.(2) și regulamentul de organizare și funcționare al acesteia se aprobă prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

(4) Comisia de atestare este compusă din specialiști din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, specialiști în exploatare forestiere, specialiști în cercetarea din domeniu, specialiști din învățământul superior de profil și reprezentanți propuși de către asociațiile patronale de profil reprezentative.

Art.54

(1) Arborii destinați a fi tăiați se marchează cu ciocane silvice de către personalul silvic, în conformitate cu normele tehnice.

(2) Forma și modul de utilizare a ciocanelor silvice, precum și modul de marcarea arborilor sau a unor loturi de arbori se stabilesc prin regulament aprobat de către conducătorul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Art.55

(1) Ciocanele silvice de marcat au regimul mărcilor și al sigiliilor.

(2) Tiparele lor se înregistrează și se păstrează la birourile notariale.

(3) Operațiunile prevăzute la alin.(2) sunt scutite de taxa de timbru prevăzută de lege pentru primirea în depozit la birourile notariale a înscrisurilor sau a documentelor.

Art.56

(1) La exploatarea masei lemnoase se folosesc tehnologii de recoltare, colectare, lucrări în platforma primară și de transport a materialelor lemnoase, care să nu producă degradarea drumurilor forestiere, a solului și malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil precum și a arborilor nedestinați exploatării, peste limitele admise prin normele prevăzute la art.53.

(2) Pentru parchetele primite spre exploatare, titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toata durata exploatării, de la primire până la predare, pentru daunele cauzate pădurii.

(3) Masa lemnoasa care se exploatează și se transporta se marchează și se inventariază conform normelor tehnice emise de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură.

Art.57

În scopul asigurării fondurilor necesare pentru acoperirea cheltuielilor legate de eventualele prejudicii de natura celor menționate la art. 56 alin.(1), inclusiv pentru refacerea elementelor de drum forestier distruse din vina titularilor autorizațiilor de exploatare, aceștia vor depune la ocolul silvic, anticipat emiterii autorizației de exploatare, o cauciune de minim 5% din valoarea lemnului.

Art.58

Masa lemnoasa neexploatăată, rămasă pe picior în parchete la sfârșitul anului, constituie cu prioritate resursă, pentru anul următor.

Art.59

Pentru scosul și apropiatul lemnului din păduri se construiesc căi de acces și instalații pasagere

Art.60

Colectarea lemnului prin traversarea terenurilor aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor.

CAPITOLUL IX CIRCULAȚIA MATERIALELOR LEMNOASE

Art.61

(1) Materialele lemnoase, indiferent de proveniența lor, se transportă de la locul de recoltare sau de depozitare numai însoțite de documente de proveniența și de transport pe toata durata transportului, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

(2) Formularele tipizate cu regim special care se emit pentru dovedirea provenienței materialelor lemnoase și pentru însoțirea masei lemnoase pe durata transportului acestora se tipăresc de Compania Națională «Imprimeria Națională» - S.A.

(3) Formularele prevăzute la alin. (5) se distribuie de către Inspectoratele Teritoriale de Regim Silvic și de Vânătoare, care funcționează în subordinea Autorității Publice Centrale care Răspunde de Silvicultură, contra cost, persoanelor fizice sau juridice autorizate, dacă solicitantul face dovada folosirii legale a formularelor pe care le-a primit anterior.

(4) De asemenea, este supus prevederilor alin. (1) și transportul pomilor de Crăciun.

(2) Drumurile forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gospodărirea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice cu excepția activităților sportive, de recreere și turism care se pot practica numai cu acordul proprietarului, iar în cazul pădurilor proprietate publică a statului, cu acordul administratorului acestora.

(3) Acordul prevăzut la alin. (2), precum și condițiile de acces se afișează de către cel care a dat acordul, pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier respectiv.

(4) Pentru construirea drumurilor forestiere nu este necesară obținerea autorizației de construire.

(5) Aprobarea execuției drumurilor forestiere se face de către administratorul pădurilor care urmează a fi accesibilizate.

Art.69

Proiectarea și construcția drumurilor forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă încadrarea în peisaj și nu afectează calitatea apei, solului și habitatelor.

Art.70

Realizarea lucrărilor de stingere a torenților în păduri se realizează în conformitate cu prevederile Strategiei naționale pentru gospodărirea apelor, cu finanțare de la bugetul de stat

Art.71

Întreținerea și repararea drumurilor forestiere se află în sarcina proprietarului.

TITLUL IV

OBLIGAȚIILE PROPRIETARILOR DE PĂDURI ȘI ALE OCOALELOR SILVICE

Art.72

(1) În vederea respectării regimului silvic, proprietarii de păduri și ocoalele silvice au următoarele obligații:

- a) să colaboreze, la elaborarea amenajamentelor silvice de către unitățile specializate, autorizate de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură;
- b) să aplice amenajamentele silvice;
- b) să asigure paza pădurilor în vederea prevenirii tăierilor ilegale, distrugerii sau degradării vegetației forestiere, pășunatului abuziv și a altor fapte infracționale sau contravenționale.
- c) să realizeze lucrările de împădurire și de ajutorare a regenerării naturale, potrivit prevederilor amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate;
- d) să realizeze lucrările de întreținere a plantațiilor și regenerărilor naturale până la realizarea stării de masiv;
- e) să execute la timp, în conformitate cu prevederile amenajamentelor silvice și ale normelor tehnice specifice, lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor - degajări, curățări, rărituri, tăieri de igienă;
- f) să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și a dăunătorilor pădurilor, în conformitate cu normele;
- g) să asigure respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor și, după caz, dotarea cu mijloace de prima intervenție;
- h) să execute tăieri de arbori numai după punerea în valoare, autorizarea parchetelor și eliberarea documentelor specifice de către personalul silvic autorizat;

i) sa asigure, întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în administrare sau în proprietate;

j) să realizeze lucrările de împădurire și de ajutorare a regenerării naturale, potrivit prevederilor amenajamentelor silvice și/sau ale studiilor de specialitate.

(2) În cazul în care proprietarul nu-și îndeplinește obligația prevăzută la alin. (1) lit.j) din motive imputabile lui, autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, după somație, va dispune ocoalelor silvice sau altor societăți comerciale atestate, executarea lucrărilor de împădurire și de întreținere până la regenerarea definitivă, pe bază de deviz, contravaloarea acestor lucrări fiind suportată de către proprietar.

(3) Devizul lucrărilor prevăzut la alin. (2), întocmit de către ocolul silvic sau de societatea comercială atestată, se comunică proprietarului, acest deviz putând fi contestat de către proprietar în termen de 30 de zile de la comunicare la judecătoria în a cărei rază teritorială de află pădurea, împotriva hotărârii judecătorești putându-se exercita căile de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

(4) Devizul prevăzut la alin.(2) acceptat de către proprietar, în mod expres sau tacit, prin necontestare în termen, constituie titlu executoriu și temei al executării silite. Contravaloarea lucrărilor de împădurire va fi suportată de la bugetul statului, până la recuperarea sumelor de la proprietar.

(5) Proprietarii pădurilor de folosință silvo-pastorală și de vegetație forestieră din afara pădurii au următoarele obligații:

a) asigurarea pazei;

b) luarea de măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor;

c) asigurarea îngrijirii și a protecției pădurilor și vegetației forestiere, precum și de combatere a dăunătorilor acestora;

d) asigurarea evidenței statistice a terenurilor pe care sunt situate pădurile;

e) respectarea reglementărilor privind recoltarea masei lemnoase;

f) respectarea reglementărilor privind circulația materialelor lemnoase.

TITLUL V CONTROLUL APLICĂRII ȘI RESPECTĂRII REGIMULUI SILVIC

Art.73

Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu împuternicit și prin inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare din subordine, organizează și realizează:

a) controlul aplicării și respectării regimului silvic;

b) controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în pădurile de folosință silvopastorală și în vegetația forestiera din afara pădurii;

c) controlul modului în care sunt îndeplinite reglementările privitoare la terenurile degradate care se constituie în perimetrul de ameliorare

d) controlul circulației materialului lemnos.

Art.74

(1) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânatoare din subordinea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură se constituie la nivelul fiecărui județ, dacă suprafața pădurilor județului este de minimum 50.000 hectare.

(2) În cazul județelor în care suprafața pădurilor este sub limita prevăzută la alin. (1), inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare se constituie pe raza a două sau mai multor județe limitrofe, astfel încât suprafața minimă a pădurilor să fie cea prevăzută la alin. (1).

(3) Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare se constituie prin hotărâre a Guvernului.

(4) Personalul tehnic de specialitate din Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare (1) se dimensionează în raport cu suprafața pădurilor și cu numărul de proprietari, astfel încât pentru o suprafață medie de 20.000 hectare să existe un cadru tehnic cu pregătire superioară în domeniul silviculturii.

(5) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu sau prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare are obligația realizării a minim unei inspecții silvice/an/ocol silvic.

(6) Inspecția silvică are caracter tematic

(7) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin personalul propriu sau prin Inspectoratele teritoriale de regim silvic și de vânătoare, realizează și inspecții silvice inopinate, în scopul prevenirii, combaterii sau eliminării unor acțiuni, desfășurate de proprietari sau de ocoale silvice, care pot produce prejudicii pădurii,

Art.75

Proprietarii de păduri de folosință forestieră, proprietarii de păduri de folosință silvopastorală, proprietarii de vegetație forestieră din afara pădurilor, proprietarii de terenuri pe care s-au realizat perdele forestiere de protecție, proprietarii de terenuri degradate și ocoalele silvice sunt obligate să permită accesul organelor statului abilitate pentru controlul respectării regimului silvic.

TITLUL VI RĂSPUNDERI ȘI SANCTIUNI

CAPITOLUL 1 STABILIREA ȘI SANCTIONAREA INFRACTIUNILOR SILVICE

Art.76

Încălcarea prevederilor prezentului Cod silvic atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii.

Art.77

(1) Prejudiciul produs pădurii, indiferent de natura juridică a proprietății și de mărimea pădurii avută în proprietate, se evaluează în condițiile prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta lege.

(2) În cazul prejudiciilor produse în pădurile cu rol exclusiv de protecție stabilite ca atare prin amenajamentul silvic și ale căror limite sunt materializate corespunzător în teren, a perdelelor forestiere de protecție și a jnepenișurilor, valoarea acestora se stabilește prin multiplicarea de 5 ori a valorii obținute prin aplicarea prevederilor alin.(1).

Art.78

(1) Încălcarea prevederilor art. 29 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 15 ani și cu plata obligațiilor bănești echivalente prejudiciului adus pădurii.

(2) Materialul lemnos rezultat din săvârșirea infracțiunii, se confiscă și se valorifică conform legii.

(3) Făptuitorul este obligat să elibereze terenul forestier de orice construcții sau instalații amplasate ilegal.

(4) Ocolul silvic care realizează serviciile silvice sau administrarea silvică a pădurii are obligația de a asigura executarea lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere pe cheltuiala făptuitorului.

Art.79

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani ocuparea fără drept, în întregime sau în parte, a unor păduri, terenuri sau ape din pădurile cu destinație forestieră, perdele forestiere de protecție precum și distrugerea, degradarea sau mutarea semnelor de hotar, a împrejurimilor ori a reperelor de identificare a limitelor de proprietate.

Art.80

(1) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 3 ani orice faptă prin care a fost produs un prejudiciu pădurii a cărui valoare este de 5-20 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(2) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 4 ani orice faptă prin care a fost produs un prejudiciu pădurii chiar dacă valoarea acestuia este sub cea prevăzută la alin.(1) dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani.

(3) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 5 ani orice faptă prin care a fost produs un prejudiciu produs pădurii a cărui valoare este de 20-50 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(4) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani orice faptă prin care a fost produs un prejudiciu pădurii a cărui valoare este mai mare decât de 50 ori prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(5) Maximul pedepselor prevăzute la alin. (1)-(4) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

- a) de două sau mai multe persoane împreună;
- b) de o persoană având asupra sa o arma sau substanțe chimice periculoase;
- c) în timpul nopții;
- d) în pădurea situată în arii naturale protejate.

(6) În cazul în care se dovedește că prejudiciul cauzat pădurii a fost produs cu știrea sau cu acordul personalului silvic, nivelul minim valoric al calificării faptei ca infracțiune silvică se stabilește la de 2,5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(7) Tentativa se pedepsește.

Art.81

(1) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amenda producerea de prejudicii pădurii prin pășunat în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, dacă valoarea prejudiciului este de 5-20 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior,

(2) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 4 ani sau cu amenda producerea de prejudicii pădurii prin pășunat în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, chiar dacă valoarea acestuia este sub cea prevăzută la alin.(1) dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani consecutivi.

(3) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amenda producerea de prejudicii pădurii prin pășunat în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, dacă valoarea prejudiciului este de 20-50 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior.

(4) Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 2 la 7 ani sau cu amenda producerea de prejudicii pădurii prin pășunat în pădurile sau în suprafețele din acestea în care pășunatul este interzis, dacă valoarea prejudiciului este mai mare decât de 50 ori prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasă pe picior la data constatării faptei.

(5) Maximul pedepselor prevăzute la alin. (1)-(4) se majorează cu 3 ani, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

a) în timpul nopții;

b) în pădurea situată în arii naturale protejate.

Art.82

Constituie infracțiune silvică și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 2 ani producerea de prejudicii pădurii în perimetrele de ameliorare în care s-au realizat lucrări de împădurire, chiar dacă valoarea acestora este sub valoarea a de 5 ori valoarea medie a unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Art.83

Furtul de arbori doborâți sau rupti de fenomene naturale, ori de arbori, puiți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție sau din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire, precum și al oricăror altor produse ale pădurii se sancționează în conformitate cu prevederile Codului penal.

Art.84

(1) Incendierea pădurilor, a perdelelor forestiere de protecție, a vegetației forestiere din terenurile degradate ameliorate prin împăduriri, a jnepenișurilor, de către proprietari, deținători, administratori sau de către oricare alta persoană, constituie infracțiune de distrugere calificată și se pedepsește potrivit dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

(2) Obligația de a asigura realizarea lucrărilor de reinstalare a vegetației forestiere revine administratorului sau proprietarului suprafeței respective.

Art.85

(1) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani folosirea fără drept sau contrar reglementărilor specifice în vigoare a ciocanului silvic de marcat.

(2) Constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani folosirea de dispozitive care falsifică ciocanul silvic.

Art.86

Pe lângă organele de urmărire penală, sunt competenți să constate faptele prevăzute la art. 78-85 personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor sale teritoriale cu specific silvic, personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice

Art.87

(1) Personalul silvic, însoțit de un lucrător operativ din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, este autorizat să identifice și să inventarieze, la locurile unde se afla, materialele lemnoase provenite prin infracțiunea de furt.

(2) Denunțul penal se înaintează în conformitate cu Codul de procedură penală.

Art.88

(1) În cazul constatării producerii de prejudicii pădurii, prin fapte încadrabile ca infracțiuni, în funcție de structura în care este încadrată persoana care are calitatea să constate, actul de constatare se depune la:

a) ocolul silvic care asigură administrarea silvică sau serviciile silvice pentru pădurea, perdeaua forestieră de protecție, terenul degradat împădurit sau jnepenișul respectiv, atunci când constatarea este făcută de către personal silvic altul decât cel al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale cu specific silvic ale acesteia;

b) structura teritorială cu specific silvic a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, când constatarea este făcută de personal silvic al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură și al structurilor teritoriale cu specific silvic ale acesteia

(2) Șeful ocolului silvic sau conducătorul structurii teritoriale cu specific silvic a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură transmite documentul de constatare a producerii prejudiciului pădurii parchetului competent teritorial și material.

Art.89

Mijloacele de transport, echipamentele și uneltele folosite care au servit la săvârșirea unei infracțiuni sunt supuse confiscării speciale, în condițiile prevăzute la art. 118 din Codul penal.

Art.90

Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Art.91

Recuperarea prejudiciului adus pădurii nu exonerează persoana, de aplicarea sancțiunilor administrative, contravenționale sau penale.

TITLUL VII DISPOZIȚII FINALE SI TRANZITORII

Art.92

Reglementările privind recoltarea masei lemnoase și circulația materialului lemnos se aplică și la vegetația forestieră din afara pădurii.

Art.93

(1) Statul, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, încurajează crearea de perdele forestiere de protecție a terenurilor agricole, plantarea cu specii forestiere a unor terenuri degradate, proprietate privată, neconstituite în perimetre de ameliorare, precum și a altor terenuri disponibile, asigurând gratuit, la cererea proprietarilor, materiale de plantat și asistența tehnică necesară.

(2) Cheltuielile pentru prestațiile respective se suportă din fondul de ameliorare a fondului funciar constituit potrivit legii și din alocații de la bugetul de stat.

Art.94

(1) În vederea sprijinirii proprietarilor de păduri, indiferent de forma de proprietate, pentru gospodărirea pădurilor, în scopul asigurării integrității acestora și pentru gestionarea lor

durabilă, statul alocă anual de la buget, în afara fondurilor necesare pentru realizarea acțiunilor prevăzute art. 18, art. 25, art. 70, art. 93 alin. (2) și fonduri necesare pentru:

a) refacerea pădurilor afectate de calamități naturale sau de incendii a căror cauză este necunoscută;

b) refacerea căilor forestiere de transport distruse în urma calamității naturale;

c) punerea la dispoziție proprietarilor de păduri a normelor tehnice silvice și juridice care reglementează regimul silvic și a materialelor de propagandă și educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor;

d) sprijinirea proprietarilor de păduri cu funcții speciale de protecție, prin acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea bunurilor pe care nu le recoltează datorită restricțiilor impuse prin amenajamentele silvice în pădurile cu funcții speciale de protecție;

e) finanțarea cheltuielilor care depășesc fondul de conservare și regenerare a pădurilor aflat la dispoziția structurilor silvice autorizate;

f) sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri.

(2) Normele metodologice de acordare, utilizare și control al sumelor acordate potrivit prevederilor alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art.95

(1) Normele care constituie regimul silvic la data intrării în vigoare a prezentei legi rămân aplicabile

12 luni;

(2) Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură elaborează, în concordanță cu prevederile prezentei legi, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a acesteia, normele care constituie regimul silvic.

Art.96

Metodologia de evaluare a funcțiilor sociale și de protecție a pădurilor cât și metodologia de plată a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art.97

Stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice se reglementează prin lege specială.

Art.98

În termen de 15 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ocoalele silvice prevăzute la art.10 alin. (1) lit.a) și b) înființate până la această dată, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta lege, solicită reautorizarea în condițiile acesteia.

Art.99

În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, toți proprietarii de păduri de folosință forestieră, persoane fizice, ale căror proprietăți sunt mai mari de 30 ha/propietar, au obligația să asigure prin ocoale silvice servicii silvice sau administrarea silvică a pădurilor.

Art.100

După termenul prevăzut la art.99 se autorizează pentru tăiere numai masă lemnoasă care provine din păduri administrate sau pentru care sunt asigurate servicii silvice în condițiile prezentei legi.

Art.101

În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind paza fondului forestier, constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic este asimilat personalului care îndeplinește funcții ce implică exercițiul autorității publice.

Art.102

La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă: Legea nr.81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului. Legea nr. 26/1996 – Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 93 din 8 mai 1996; Ordonanța Guvernului nr. 96 /1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 26 februarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 77/2004 privind stimularea asocierii proprietarilor de păduri private în scopul gospodăririi durabile a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 791 din 27 august 2004, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 139/2005 privind administrarea pădurilor din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 20 octombrie 2005 și orice alte dispoziții contrare.

*Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților
în ședința din cu respectarea prevederilor
art.76 alin.(1) din Constituția României*
Președintele Camerei Deputaților
Bogdan OLTEANU

*Această lege a fost adoptată de Senat
în ședința din cu respectarea prevederilor
art.76 alin.(1) din Constituția României*
Președintele Senatului
Nicolae VĂCĂROIU

DEFINIȚII

1. Administrarea silvica a pădurii Totalitatea activităților cu caracter tehnic, și juridic desfășurate de ocoalele silvice în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic.
2. Administrarea economica Totalitatea activităților cu caracter economic desfășurate de ocoale silvice pentru valorificarea superioară a produselor lemnoase și nelemnoase a pădurii în numele proprietarilor.
3. Amenajament Documentul de bază în gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, fundamentat ecologic.
4. Amenajarea pădurilor Ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în starea cea mai corespunzătoare funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc
5. Arie naturală protejată Zonă terestră, acvatică și/sau subterană, cu perimetru legal stabilit și având un regim special de ocrotire și conservare, în care există specii de plante și animale sălbatice, elemente și formațiuni biogeografice, peisagistice, geologice, paleontologice, speologice sau de altă natură, cu valoare ecologică, științifică sau culturală deosebită.
6. Circulația materialelor lemnoase Acțiunea de transport a materialelor lemnoase între două locații folosind în acest scop orice mijloc de transport și/sau transmiterea proprietății asupra materialelor lemnoase.
7. Consistența Gradul de spațiere a arborilor în cadrul arboretului.
8. Control de fond Totalitatea acțiunilor efectuate în păduri, în condițiile legii, de către personalul care asigură administrarea pădurilor și /sau servicii silvice, în scopul:
 - verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
 - verificării suprafeței de pădure în scopul identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați în delict, a semințișurilor utilizabile distruse sau vătămate, a oricărui altor pagube aduse pădurii precum și stabilirea cauzelor care le-au produs;
 - verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate;
 - identificării lucrărilor silvice necesare;
 - verificării stării bunurilor mobile și imobile aferente pădurii respective;
 - inventarierii stocurilor de produse ale pădurii existente pe suprafața acesteia;
 - stabilirii pagubelor și/sau a daunelor aduse pădurii precum și propuneri de recuperare a acestora.
9. Defrișare Acțiune de înlăturare completă a vegetației forestiere fără a fi urmată de regenerarea acesteia incluzând scoaterea și îndepărtarea cioatelor arborilor și arbuștilor cu schimbarea folosinței și/sau a destinației terenului.
10. Ecosistem forestier Unitate funcțională a biosferei constituită din biocenoză, în care rolul predominant îl are populația de arbori și stațiunea pe care o ocupă aceasta.
11. Exploatare forestieră Procesul de producție prin care se extrage din păduri lemnul brut în condițiile impuse de regimul silvic și de regulile pentru protecția mediului natural
12. Fond forestier Totalitatea pădurilor, terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc

- nevoilor de cultură producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductivă pentru care erau întocmite amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1991 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, până la data intrării în vigoare a prezentei legi.
13. Gestionarea durabilă a pădurilor Administrarea și utilizarea pădurilor astfel încât să-și mențină și să-și amelioreze biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare, vitalitatea, sănătatea și în așa fel încât să asigure, în prezent și în viitor, capacitatea de a exercita funcțiile multiple ecologice, economice și sociale permanente la nivel local, regional, național și global, fără a crea prejudicii altor ecosisteme
14. Inspecție silvică Acțiune pe care o realizează reprezentanții autorității statului în domeniul silviculturii pentru verificarea modului în care sunt respectate prevederile care reglementează regimul silvic;
15. Masa lemnoasă Totalitatea arborilor pe picior și/sau doborâți, întregi sau părți din aceștia, inclusiv cei aflați în diferite stadii de transformare și mișcare în cadrul procesului de exploatare forestieră.
16. Material forestier de reproducere Material biologic vegetal prin care se realizează reproducerea arborilor din speciile și hibridii artificiali, importanți pentru scopuri forestiere, aceste specii și hibridi fiind stabiliți prin lege specială.
17. Materiale lemnoase Lemnul rotund sau despicat de lucru și lemnul de foc, cheresteaua, lemnul ecarisat - cu secțiuni dreptunghiulară sau pătrată - precum și lemnul cioplit.
18. Ocol silvic Unitate cu personalitate juridică constituită în scopul asigurării administrării pădurilor și / sau asigurării serviciilor silvice, indiferent de titularii dreptului de proprietate asupra pădurii, având suprafața minimă de constituire, după cum urmează:
n1) În regiunea de câmpie – 3.000 ha pădure de folosință forestieră;
n2) În regiunea de deal – 5.000 ha pădure de folosință forestieră;
n3) În regiunea de munte – 7.000 ha. pădure de folosință forestieră;
19. Pădure Teren cu o suprafață de cel puțin 0,25 ha., acoperit cu arbori care realizează o consistență de cel puțin 0,1. Arborii trebuie să atingă o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.
Definiția termenului “pădure“ include și:
a1) terenuri în curs de regenerare și plantațiile care nu au ajuns încă la consistența de 0,1% și/sau înălțimea de 5 m, înființate în scopuri forestiere
a2) terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
a3) terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante – mamă;
a4) terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
a5) terenuri care servesc nevoilor de administrație silvică: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic;
a6) terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi ferate forestiere, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;
a7) iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive
a8) perdelele forestiere de protecție având o lățime mai mare de 20 m

- a₉) jnepenişurile din zona alpină.
20. Păduri de folosință forestieră de Pădurile incluse în fondul forestier existent la data intrării în vigoare a prezentei legi precum și vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier, având consistența mai mare de 0,4 precum și jnepenişurile din zona alpină.
21. Păduri de folosință silvopastorală de Vegetația forestieră cu consistența cuprinsă între 0,1 și 0,4 inclusiv, situată pe terenuri din afara fondului forestier existent la data intrării în vigoare a prezentei legi.
22. Posibilitate Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, în baza amenajamentului, pe perioada de aplicare a acestuia.
23. Posibilitate anuală Volumul de lemn ce poate fi recoltat dintr-o pădure, rezultat ca raport dintre posibilitate și perioada de valabilitate a amenajamentului.
24. Prejudiciu adus pădurii Efectul unei acțiuni umane, prin care este afectată integritatea pădurii și/sau realizarea funcțiilor pe care aceasta ar trebui să le asigure. Aceste acțiuni pot avea pădurea ca obiect:
- a) direct, prin acțiuni desfășurate ilegal, inclusiv prin nerespectarea normelor care reglementează regimul silvic, atunci când se taie, se scot din rădăcini, se distrug, se degradează arbori, puiți sau lăstari, acțiuni urmate sau nu de sustragerea acestora din păduri, perdele forestiere de protecție, terenuri degradate ameliorate prin lucrări de împădurire sau jnepenişuri;
- indirect, prin acțiuni al căror efect asupra pădurii, perdelelor forestiere de protecție, terenurilor degradate ameliorate prin lucrări de împădurire, jnepenişurilor nu este imediat, ci în timp. Se încadrează în acest tip efectele produse asupra acestora în urma poluării, realizării de construcții, exploatărilor miniere etc., cu identificarea relației cauză-efect certificată prin studii realizate de organisme abilitate.
25. Principiul teritorialității Serviciul silvic se asigura de ocolul silvic ce administrează majoritatea fondului forestier din raza localității respective
26. Proveniența materialelor lemnoase Sursa localizată de unde au fost obținute materialele lemnoase, respectiv :
- păduri de folosință forestieră;
 - păduri de folosință silvopastorală ;
 - vegetație forestieră din afara pădurii ;
 - centre de sortare și prelucrare a lemnului ;
 - depozite de materiale lemnoase ;
 - piețe, târguri, oboare și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase;
27. Regimul silvic Sistem unitar de norme tehnice silvice, și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza pădurilor de folosință forestieră, în scopul asigurării gestionării lor durabile.
28. Schimbarea categoriei de folosință Schimbarea folosinței terenului cu menținerea destinației forestiere, determinată de modificarea prevederilor amenajamentului silvic în scopul executării de lucrări, instalații și construcții necesare gestionării pădurilor.
29. Scoatere temporară din circuitul silvic a terenului Schimbarea temporară a folosinței unui teren cu destinație forestieră în scopuri și pe perioade stabilite în condițiile legii
30. Scoatere definitivă din Schimbarea definitivă a destinației forestiere a unui teren, în altă destinație, în condițiile legii.

- circuitul silvic a terenului
31. Servicii silvice Totalitatea activităților cu caracter tehnic care se execută de către ocolul silvic în scopul aplicării regimului silvic.
32. Silvicultura Ansamblul de preocupări și acțiuni privind cunoașterea pădurii, crearea și îngrijirea acesteia, recoltarea și valorificarea rațională a produselor sale.
33. Stare de masiv Stadiul din care o regenerare se poate dezvolta independent, ca urmare a faptului că exemplarele componente acesteia realizează o desime care asigură condiționarea lor reciprocă în creștere și dezvoltare, fără a mai fi necesare lucrări de completări și întrețineri.
34. Teren neproductiv Teren în suprafață de cel puțin 0,1 ha care nu mai prezintă condiții staționale care să permită instalarea și dezvoltarea unei vegetații forestiere.
35. Terenuri degradate Terenuri care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire, și anume:
- a) terenurile cu eroziune de suprafață foarte puternică și excesivă;
 - b) terenurile cu eroziune de adâncime - ogașe, ravene, torenți;
 - c) terenurile afectate de alunecări active, prăbușiri, surpări și scurgeri noroioase;
 - d) terenurile nisipoase expuse erodării de către vânt sau apă;
 - e) terenurile cu aglomerări de pietriș, bolovaniș, grohotiș, stâncării și depozite de aluviuni torențiale;
 - f) terenurile cu exces permanent de umiditate;
 - g) terenurile sărăturate sau puternic acide;
 - h) terenurile poluate cu substanțe chimice, petroliere sau noxe;
 - i) terenurile ocupate cu halde miniere, deșeuri industriale sau menajere, gropi de împrumut.;
 - j) terenurile neproductive;
 - k) terenurile cu nisipuri mobile, care necesită lucrări de împădurire pentru fixarea acestora;
 - l) terenurile din oricare din categoriile menționate la literele a) – k), care au fost ameliorate prin plantații silvice și de pe care vegetația a fost înlăturată.
36. Vegetația forestieră din afara pădurii Suprafață de teren din afara fondului forestier, acoperită cu arbori și arbuști, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii:
- vegetația forestiera cu consistență mai mică de 0,1;
 - perdelele forestiere de protecție cu lățime mai mică de 20 m;
 - plantațiile forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
 - arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și a canalelor de irigație;
 - zonele verzi din jurul orașelor, comunelor, altele decât cele definite ca păduri de folosință forestieră;
 - parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri.
 - aliniamentele de arbori situate de-a lungul drumurilor.

PROCEDURA DE CUANTIFICARE A PREJUDICIULUI ADUS PĂDURII

1. Prejudiciul adus pădurii se cuantifică prin înmulțirea valorii coeficientului K din tabelul corespunzător categoriei respective (arbori, puieti, lăstari), cu prețul mediu al unui metru cub de masa lemnoasa pe picior, in vigoare la data constatării faptei.

2. În cazul arborilor, valoarea coeficientului K este stabilită pentru cioata care are înălțimea de 0.30 m. În cazul în care înălțimea cioatei efectiv măsurate nu este 0,30 m, se determină prin măsurare directă diametrul cioatei la înălțimea pe care aceasta o are, după care se determină diametrul la 0,30 m folosind tabelele dendrometrice.

3. În situația în care se cuantifică prejudiciul pentru exemplare ale căror diametre sunt sub 2,0 cm, pentru cuantificarea acestora se folosesc valorile coeficientului K stabilite pentru puieti sau lăstari, după caz.

4. Cuantificarea prejudiciului adus pădurii se realizează indiferent de starea fiziologica pe care o aveau arborii, puietii sau lăstarii anterior momentului în care au fost afectați.

A. Arbori

Nr. crt.	Diametrul cioatei cu înălțimea de 0,30 m [cm]	Valoarea coeficientului K pentru:		
		Rășinoase	Cvercinee, paltin, frasin, cireș	Alte foioase
0	1	2	3	4
1.	2,1 – 4,0	0,20	0,30	0,20
2.	4,1 – 8,0	0,30	0,50	0,30
3.	8,1 – 12,0	0,50	0,90	0,40
4.	12,1 – 16,0	0,70	1,10	0,50
5.	16,1 – 20,0	0,80	1,30	0,70
6.	20,1 – 24,0	1,00	1,75	0,80
7.	24,1 – 28,0	1,70	3,00	1,10
8.	28,1 – 32,0	2,80	4,50	2,20
9.	32,1 – 36,0	4,15	8,55	3,60
10.	36,1 – 40,0	5,45	12,25	5,35
11.	40,1 – 44,0	7,00	16,55	7,20
12.	44,1 – 48,0	8,95	21,35	9,20
13.	48,1 – 52,0	11,50	26,90	11,55
14.	52,1 – 56,0	13,90	35,00	15,40
15.	56,1 – 60,0	16,50	42,65	20,65
16.	60,1 – 64,0	19,40	51,30	25,70
17.	64,1 – 68,0	22,05	59,70	31,55
18.	68,1 – 72,0	24,30	68,85	37,65
19.	72,1 – 76,0	26,00	78,00	43,60
20.	76,1 – 80,0	28,20	88,50	49,40
21.	Peste 80	29,80	98,30	55,85

B. Puieti

Nr.crt.	Specia sau grupa de specii	Valoarea coeficientului K
0.	1.	2.
1.	Rășinoase	0,10
2.	Qvercinee, paltin, frasin, cireș	0,15
3.	Alte specii principale de bază	0,10
4.	Specii principale de amestec	0,06
5.	Specii de ajutor, arbuști	0,03
6.	Plopi hibridi	0,14

C. Lăstari

Nr.crt.	Specia sau grupa de specii	Valoarea coeficientului K
0.	1.	2.
1.	Qvercinee	0,10
2.	Fag	0,08
3.	Alte foioase	0,05